

מאת הרב לוי-יצחק גינזבורג
משפיע בישיבת תות"ל
המרכזית - כפר חב"ד

"כתוב, והרוצה לטעות – יטעה"

מי שרוצה לטעות ימצא לו תמיד "ראיות
והוכחות" לטעותו • צריך להפסיק את
ההסתכלות על הרבי כמו על "בשר ודם" פשוט,
עם כל החולשות האנושיות, ומי שיש לו ספקות
בזה ח"ו, יש לו ספק ב"אנכי ולא יהיה לך" •
האמונה והבטחון המוחלטים בכך יביאו את
ההתגלות המלאה של הרבי שליט"א מלך המשיח

התנגדות נחרצת לרעיון ההפלה, תוך שהוא
מברך שהלידה תעבור בשלום ויוולד זרעא
חייא וקיימא בשעה טובה ומוצלחת.

בתחילה הלך הכל למישרין. תשובת הרבי
התקבלה על דעתם, והם ביטלו את התור
שקבעו להפלת העובר והחלו להתכונן ללידה.

אבל הסיפור עדיין לא נגמר. הם ביקרו
שוב אצל הרופא, והלה הצליח שוב להבהיל
אותם ולתאר בצבעים שחורים מה צפוי להם
אם לא יבצעו את ההפלה. הם השתכנעו ושוב
קבעו תור להפלה.

משנודע הדבר לאותו אחיין, הזדעק שוב:
הלא בידכם תשובתו של הרבי המבהיר כמה
חמור דבר זה ומברך שהכל יעבור בשלום.
כיצד הינכם הולכים לנהוג להיפך?!

אבל כל ההסברים לא הועילו. ההורים
היו נחרצים בדעתם לשמוע בקול הרופא
ולעשות את ההפלה. כשכבר לא הייתה שום
ברירה נוספת, הציע אותו אחיין הצעה
אחרונה: שההורים יטו לניו-יורק ויגיעו אל
הרבי לחלוקת הדולרים. הם לא יאמרו לרבי
מאומה מי הם ומה תוכניותיהם, ואולי הרבי,

של הפלה, ולשכנעם ככל יכולתו שלא יעשו
זאת, אבל הם לא היו מוכנים לשמוע בשום
אופן. הם הרי שמעו מהרופא מה הסכנות
הכרוכות בלידה בגיל מאוחר, ולא היו מוכנים
להפוך את חייהם לגהינום בגלל שמישהו
חושב שאסור לעשות הפלות!

לאחר ששום דרך אחרת לא השפיעה,
אמר להם אותו אחיין: הרי הינכם עומדים
לעשות צעד גורלי ובלתי הפיך שאחריו לא
תוכלו להתחרט. לא כדאי לעשות זאת
בחופזה, מבלי להתייעץ עם מומחה נוסף. הנני
מציע לכם אפוא שתכתבו אל הרבי שליט"א,
שגדולתו, מומחיותו וצדקתו ידועים
ומפורסמים, ותתייעצו עמו בנושא חשוב זה.

לכך הם דווקא הסכימו. מיד כתבו לרבי,
סיפרו על בעייתם ועל הצעד שהם עומדים
לעשות וביקשו את עצתו וברכתו.

תשובת הרבי הגיעה תוך זמן קצר.
בתשובתו הבהיר הרבי במילים ברורות את
משמעותה החמורה של הפלה, שהיא בעצם
רצח של העובר, ומי עושה זאת? – ההורים
עצמם רוצחים את ילדם! הרבי שליט"א הביע

את ההתוועדות השבועית אפתח
בסיפור ששמעתי בימים האחרונים
אודות הרבי שליט"א מלך המשיח
שארע לפני קצת יותר מעשור שנים:

בעיר לוס-אנג'לס רבתי התגוררו זוג
יהודים שבחייהם הרגילים היו די רחוקים
משמירת תורה ומצוות. נולדו להם כמה
ילדים, הללו גדלו ואף הם מצאו את זיווגם,
וכבר נולדו כמה נכדים. באחד הימים מבשרת
הסבתא לבעלה שהיא מרגישה כי היא,
הסבתא, נמצאת בהריון.

הם ביקרו אצל רופא המשפחה, והלה
הבהיר להם בצורה שאינה משתמעת לשני
פנים כי הריון בגיל מתקדם הוא מסוכן, רבים
הסיכויים כי הילד יוולד פגום בגופו ובנפשו,
והוא ממליץ, יותר נכון לומר מצווה, לעשות
הפלה, רחמנא ליצלן. הם קיבלו את דבריו
ללא עוררין, וכבר קבעו תור להפלת העובר
רחמנא ליצלן.

אחיין של אותה משפחה התקרב לחב"ד,
וכששמע מה עומדים הדודים שלו לעשות,
נדהם. הוא ניסה להסביר להם מה משמעותה

יוכל למצוא אפילו "ראיות והוכחות" שלא את כולם הרבי מכיר (הרי המזכיר היה נוהג תמיד להציג את ה"אח"מים" לפני הרבי, והרבי היה מתעניין ושואל, וכאילו כן שמע היטב או לא שמע היטב...) ולא כל מה שהרבי רוצה הוא מצליח לבצע (הנה למשל "מיהו יהודי", שלמות הארץ, והנוגע ביותר עתה – התגלות משיח בגאולה האמיתית והשלימה...) ולפעמים נדמה לנו שהרבי שכח משהו או הוציא איזו שהיא "פליטת הפה" שלא התכוון אליה ("נפשי וכבודי", למשל...). וכדברי חז"ל (הובאו ברשיי) שכאשר נכתב בתורה "נעשה אדם" בלשון רבים,

ולא נעשה את ההפלה!
 האחיין לא מבין: מה קרה, מה ההתרגשות, מה אמר הרבי?
 רק אחרי משך זמן, כשהצליחה האשה להרגע קצת, הייתה יכולה להסביר: האבא שלי הגיע לאמריקה מצרפת, ומידי פעם היה משתמש בפתגמים צרפתיים. היה לו, לאבא, משפט קבוע בצרפתית, עליו היה חוזר תמיד כאשר היה שומע על שמחה במשפחתנו. הרבי אמר לנו בדיוק אותו משפט שהאבא היה נוהג תמיד לומר לקראת שמחה במשפחה (הרי עומד להיוולד לנו ילד!) ואחרי "מופת" כזה אין צורך לומר שלא נעזו אפילו לחשוב על הפלה...

רק תארו לעצמכם מה היה קורה אילו היה האחיין מנסה להתנצל ו"להסביר" ש"אולי באמת קרתה פה טעות"...

לרבים מאתנו זכורה בוודאי אותה שיחה מפורסמת בחריפותה שהרבי שליטי"א דיבר ביי"ג תשרי תשמ"ג אודות כך שמסתכלים עליו בשעת התפילה במקום להסתכל בסידור.

[זכורה לי במיוחד אותה התבטאות שהרבי אמר אז בסיום הדברים: יכול אני להיכנס לחדר ולהתפלל לעצמי, כך שלא יוכלו להסתכל – אבל מדוע רוצים לקחת ממני "אזא טייערע זאך ווי תפילה בציבור" (=דבר כה יקר כמו תפילה בציבור)?! ובפרט בלתי נשכחת אותה נימה מיוחדת שנשמעה מהרבי שליטי"א באומרו זאת, נימה של ערגה וכיסופין לדבר כה אהוב ויקר – "אזא טייערע זאך ווי תפילה בציבור"....]

בין הדברים היה אז ביטוי שהרבי חזר עליו כמה פעמים: "מיקוקט אויף אַ בשר ודם!" (=מסתכלים על בשר ודם).

באותו לילה התוועד עמנו המשפיע הרה"ח ר' מענדל פוטרפס, ונושא כל ההתוועדות היה אחד: "מיקוקט אויף אַ בשר ודם!" – בוודאי שצריך לקיים, אמר ר' מענדל, לכל לראש את דברי הרבי כפשוטם, ובשעת התפילה להסתכל רק בסידור, אולם ביחד עם זה יש במילים אלו גם רמז נפלא ל"בעיה" העיקרית שלנו: "מיקוקט אויף אַ בשר ודם!" – נדמה לנו שגם הרבי שליטי"א גם הוא כמונו אינו אלא "בשר ודם", וגם לו יש את ההגבלות האנושיות כמו כולם. נכון שהוא חכם וצדיק, ואפילו הרבה יותר מזה, אבל גם הוא (ח"ו) יש לו את ההגבלות של הגוף הגשמי, הוא עלול לשכוח משהו, להיכשל במשהו, ישנם דברים שהוא רוצה לבצע ואינו יכול (ח"ו) כי אינם תלויים בו וכיוצא בזה. ומי שדווקא רוצה להסתכל בצורה כזאת,

בהיותו צדיק וקדוש ויודע הכל, יאמר להם משהו שישפיע עליהם לשנות את החלטתם. הם טענו שאין להם כסף להוצאות הטיסה מלוס-אנג'לס לניו-יורק. האחיין השיב שהוא לוקח זאת על עצמו, קנה להם כרטיס טיסה לניו-יורק, ובאחד מימי ראשון התייצבו הללו בתור לקבלת הדולרים מן הרבי. האחיין סידר עם האחראים ב"וועד המסדר" שיניחו לזוג להיכנס מן הדלת הצדדית כקבוצה, שניהם יחדיו (ולא בתור הרגיל, שם ניגשים הגברים לחדר והנשים לחדר) והוא הלך לעבודתו.

אחרי כמה שעות הוא מתקשר לשאול מה היה ואיך היה, ומצא כי הללו "מאוכזבים מאד". "סתם ביזבזנו יום לחינם" אמרו לו. מתברר שבאותו יום הגיעה לחלוקת הדולרים קבוצת יהודים מצרפת, וגם להם איפשרו להיכנס כקבוצה מאותה דלת צדדית. הדחיפות היו רבות, והם, המבקרים מלוס-אנג'לס, שלא הורגלו לזה, הרגישו מאד לא בנוח. ואם בכך לא די, הרי ברגע שהגיעו סוף סוף אל הרבי שליטי"א, הרבי אמר להם כמה מילים בצרפתית...

אנו, אומרת הדודה לאחינה, ילידי אמריקה וגדלנו באמריקה, והשפה הצרפתית היא שפה שכמעט ואין אנו מכירים! כנראה, שהרבי טעה (ח"ו) וחשב שאנו גם כן מאותה קבוצה מצרפת. אין מה לדבר שהרבי לא הזכיר מילה וחצי מילה אודות ההפלה שאנו עומדים לעשות. כנראה כל הדיבורים שלכם על גדולתו וקדושתו של הרבי אינם אלא פרי דמיון. הרבי אמנם אדם חכם ומפורסם, אבל גם הוא עלול לטעות (ח"ו) ככל האדם, ואין סיבה שאנו לא נציית לדברי הרופא בדבר כה חשוב ונהרוס לעצמנו את החיים רק בגלל שכך הרבי אמר!

הרבי לא טועה! השיב האחיין בתוקף. אמנם אין לי הסבר מדוע הרבי דיבר עמכם בצרפתית, אבל בטוח אני כי הרבי יודע על בעייתכם והוא השיב בדיוק מה שצריך להשיב. הצעתי היא שתרכשו את הוידאו מחלוקת הדולרים, ותשבו לצפות ולשמוע מה בדיוק הרבי אמר, ואז נראה הלאה.

הדודה מלמלה כמה מילים על האמונה הפאנאטית של החסידים, אבל בכל זאת הסכימה בקושי לראות שוב את הוידאו.

אחרי משך זמן, מתקשר האחיין שוב אל דודתו (לפני כן כמעט ורכש שכפ"ץ להגנה מהתקפות שבוודאי יבואו): נו, מה נשמע?

הפעם הדודה אינה יכולה לענות, היא נשמעת בטלפון כמעט היסטרית וכולה מלאה התרגשות: הרבי איש צדיק וקדוש! איך הוא ידע, איך הוא ידע?! בוודאי שנציית לדבריו

מתברר שבאותו יום הגיעה לחלוקת הדולרים קבוצת יהודים מצרפת, וגם להם איפשרו להיכנס כקבוצה מאותה דלת צדדית. הדחיפות היו רבות, והם, המבקרים מלוס-אנג'לס, שלא הורגלו לזה, הרגישו מאד לא בנוח. ואם בכך לא די, הרי ברגע שהגיעו סוף סוף אל הרבי שליטי"א, הרבי אמר להם כמה מילים בצרפתית...

הייתה טענה שעלולים לטעות ולפרש כאילו ח"ו לא הקב"ה לבדו ברא את האדם, והקב"ה אמר: "כתוב, והרוצה לטעות – יטעה". מי שרוצה לטעות ימצא לו תמיד "ראיות והוכחות" לטעותו.

וכפי שה"מתנגדים" בימי קדם למדו את כל הסיפורים מסוג זה בתנ"ך ובגמרא כפשוטם: גם ה"גדולים" אינם אלא בני אדם וגם הם עלולים להיכשל, ואפילו בעוונות חמורים. הנה, "הוכחה מוחצת": מה קרה עם משה רבינו בחטא מי מריבה? מה היה אצל יהודה עם תמר ואצל דוד המלך עם אוריה החיתי ובת שבע? רבה שחט את ר' זירא, פלוני הקפיד על הפגיעה בכבודו וכ"ו וכ"ו!

בכל ישראל ובכל העולם את גילוי עצמותו יתברך בשלימות, באופן שהגשמיות לא תתבטל אלא אדרבה תהיה "כלי" לגילוי זה]. וכל זה, כמובן, גם כאשר לנו נראה שיש כאן "מחלה" וחסרון, ואולי צריך אמנם לקרוא לרופא ולנהוג כפי הוראותיו בשביל איזו כוונה נעלמת. אבל גם אז, ברור לנו, כפי שהרבי אומר, שאין כאן שום "מחלה" ושום חסרון, אפילו לא כפי שהיה אצל משה רבינו ואצל הרבי הריי"צ, ובוודאי לא שום הסתלקות של הנשמה מהגוף, כפי שהיה בדורות הקודמים, אלא "נשמות בגופים בתכלית הבריאות והשלימות עוברים מיד בלי הפסק כלל לגאולה האמיתית והשלימה והחיים הנצחיים שיהיו אז".

עצם האמונה והבטחון המוחלטים בכך, גם כאשר לא רואים ולא מבינים ונדמה שהמציאות היא להיפך ממש, הרי כשיהודים אומרים במפורש את המציאות האמיתית על פי התורה ללא התחשבות בעולם – ראה שיחת שבת פרשת ויגש תשמ"ז, בחלק הבלתי מוגה – זהו ה"כלי" שהדבר יחדור גם בעולם, – וכפי שהרבי אומר שם שהעולם מוכן לקבל זאת בדרכי נועם ודרכי שלום, וצריך רק לחזק את האמונה של אלו שצריכים לומר זאת, שיאמרו את המציאות האמיתית שעל פי התורה בכל התוקף ובדרכי נועם – הרי שזה יביא את ההתגלות המלאה של הרבי שליט"א מלך המשיח, שנראה גם בעיני בשר תיכף ומיד ממש כיצד "נשמות בגופים בתכלית הבריאות והשלימות עוברים מיד בלי הפסק כלל לגאולה האמיתית והשלימה והחיים הנצחיים שיהיו אז".

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

**באותו לילה התוועד
עמנו המשפיע הרה"ח
ר' מענדל פטרפס,
ונושא כל ההתוועדות
היה אחד: "מ'קוקט
אויף א בשר ודם!"
(=מסתכלים על בשר
ודם). במילים אלו יש
גם רמז נפלא ל"בעיה"
העיקרית שלנו:
"מ'קוקט אויף א בשר
ודם!"**

כך שאינו יכול לשמוע את הרבי! והרבי שליט"א מבאר באותה שיחה מפורסמת (משבת פרשת בא תשנ"ב) שכל ה"מחלה" לא באה אלא היות והתחיל כאן גילוי אור כה נפלא, "דאדאפריעו כל נהורין", שהגוף הגשמי לא יכול להכיל אותו, ולכן נהיה בגוף מצב של "כבד פה וכבד לשון". וכפי המבואר בתורה אור אודות ה"כבד פה וכבד לשון" שהיה במשה רבינו.

ואם הדברים אמורים בכל הצדיקים הגדולים, נשיאי ישראל, שבכל זאת ישנם אי אלו הגבלות בהיותם בגוף (נורק בצאת הנשמה מן הגוף סרו גם הגבלות אלו, ולכן נמצא אז הצדיק בעולם "יתיר מבחיוהי") הרי במלך המשיח, שכל עניינו ותכליתו להביא את גאולת הגשמיות והגוף דווקא, לגלות בהם את מציאותם האמיתית, שדווקא בהם ישנו "כח העצמות", כי "היש האמיתי הוא היש הנברא" – הרי אצלו, ואפילו לפני שפעל זאת בעולם בשלימות, אין מלכתחילה שום הגבלות וחסרונות. וכמבואר בהמשך אותה שיחה בחידוש המיוחד של דורנו זה, הדור האחרון לגלות והראשון לגאולה, שלא שייך אצלו הסתלקות הנשמה מן הגוף, ובהיותו בגוף הוא נמצא תמיד בתכלית הבריאות והשלימות.

[והתחלת אותה שיחה היא בטעם שהוצרך להיות "בא אל פרעה" אצל משה רבינו, שייכנס בגופו הגשמי לדרגא של שיא הקדושה, "אדאפריעו כל נהורין", דבר שהגוף הגשמי אינו יכול בשום אופן לסבול, "כי לא יראני האדם וחי", שזהו כדי שמשה רבינו עצמו יהיה בדרגא שבגופו הגשמי "ייכנס" לגילוי עצמותו יתברך, ועל ידי זה יוכל לפעול

אך מי שאינו רוצה לטעות יודע את האמת האמיתית, שלא מדובר כאן על אנשים כערכנו, וגם כשהתורה אומרת במפורש שהיה כאן חטא, אין פירושו של דבר חטא כפשוטו, ובוודאי ובוודאי שלא מדובר אפילו על נדנדו של עבירה ממש ח"ו.

בנוגע לחטא משה רבינו במי מריבה ישנו ביאור ארוך ב"המשך תרס"ו" שעל ידי שמשה היכה בסלע הוא פעל את עניין היגיעה בתורה, שאופן ההבנה יהיה "מלמטה למעלה" על ידי עבודה ויגיעה, שזוהי תכלית הכוונה וכו'. אודות יהודה ותמר ודוד המלך ובת שבע מבואר שהגילוי של משיח היה צריך להיות דווקא באופן כזה (ראה "עתה ידעתי" בתחילתו ובמצויין שם). בעניין רבה ור' זירא מבואר שרבה גילה אור כה נעלה על ר' זירא עד לכלות הנפש וכו' וכו'.

גם כאשר חסיד מגיע לסיפור שנראה תמוה ולכאורה ברור שהיה כאן חטא ועוון חמור ומידה לא טובה, ואין לו שום ביאור על כך, גם אז הוא משוכנע ובטוח כי החסרון הוא בו, "אם ריק הוא – מכס", בכך שאין הוא יודע את הביאור, אבל בוודאי ובוודאי לא מדובר על אנשים כערכנו ששייכים להיכשל ח"ו בחטאים ועוונות כפשוטם, ושום דבר לא יזיז אותו מזה.

וכאותו סיפור ידוע על החסיד שהלך אחרי רבו בשעת "תשליך", וכאשר הרבי ניער את שולי הטלית קטן, כנהוג, לסימן של השלכת העוונות, עשה התלמיד תנועות של קבלת ואסיפת ה"עוונות" שהרבי משליך, באומרו: אני רוצה לקחת לעצמי את ה"עוונות" של הרבי. הלוואי שהמצוות הגדולות ביותר שלי תהיינה כמו ה"עוונות" של הרבי...

צריך להפסיק את ההסתכלות על הרבי כמו על "בשר ודם" פשוט, עם כל החולשות האנושיות. הרבי לא טועה, הרבי לא שוכח, הרבי לא נכשל ח"ו. הרבי, בהיותו בטל ודבוק לגמרי עם הקב"ה, הוא בבחינת "נמנע הנמנעות" ו"מי יאמר לו מה תעשה", הוא יודע הכל ויכול הכל.

ומי שיש לו ספקות בזה ח"ו, אומר הרבי שליט"א (בשיחת כי מנחם אב תש"י) יש לו ספק ב"אנכי ולא יהיה לך" (ואף על פי כן, ממשך הרבי שם, גם על אחד כזה ללמוד את תורתו של הרבי, ו"המאור שבה מחזירו למוטב", והרבי "ייסחוב" אותו החוצה מן הרפס והבוץ אליהם נפל).

כשהרבי הריי"צ "חולה", נוסע להתרפא ו"אינו יכול" לדבר – אומר החסיד המפורסם ר' איציה דער מתמיד: העולם נהיה מגושם כל

**בהזדמנות
מגילת
אסתר
למכירה
056-843770**